

КРОПИВНИЦЬКА МІСЬКА РАДА

СЕСІЯ ВОСЬМОГО СКЛИКАННЯ

Р І Ш Е Н Н Я

від «___» _____ 2023 року

№ _____

**Про перейменування вулиць,
провулків, тупика**

Керуючись статтями 140, 146 Конституції України, статтею 25 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статтею 7 Закону України «Про географічні назви», статтею 8 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», враховуючи рішення Виконавчого комітету Кропивницької міської ради від «___» _____ 2023 року № _____ та рекомендації міської топонімичної комісії при Виконавчому комітеті Кропивницької міської ради від 30 січня 2023 року, Кропивницька міська рада

В И Р І Ш И Л А:

1. Перейменувати вулиці, провулки, тупик м. Кропивницького та смт Нового Кропивницької міської територіальної громади згідно з додатками 1, 2.

2. Управлінню містобудування та архітектури Кропивницької міської ради провести відповідні роботи, пов'язані з перейменуванням вказаних вулиць, провулків, тупика.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань місцевого самоврядування, прав і свобод людини, депутатської етики та регламенту, секретаря міської ради О.Колюку.

Секретар міської ради

Олег КОЛЮКА

ПЕРЕЛІК

вулиць, провулків, тупика м. Кропивницького Кропивницької міської територіальної громади, які перейменовуються

провулок Архангельський	- провулок Степана Чарнецького
вулиця Брянська	- вулиця Короля Данила
вулиця Васнецова	- вулиця Марії Примаченко
провулок Виставочний	- провулок Виставковий
вулиця Волгоградська	- вулиця Василя Бикова
вулиця 8-го Березня	- вулиця Наталії Кобринської
вулиця Герцена	- вулиця Дмитра Чижевського
провулок Гризодубової	- вулиця Соломії Крушельницької
вулиця Гуляницького	- вулиця Василя Стефаника
вулиця Дагестанська	- вулиця Костя Оверченка
провулок Декабристів	- провулок Андрія Ліпатова
провулок Кабардинський	провулок Харитини Пекарчук
вулиця Каляєва	- вулиця Віктора Близнеця
вулиця Комарова	- вулиця Любомира Гузара
вулиця Краснодонська	- вулиця Гончарська
вулиця Леваневського	- вулиця Левка Мацієвича
вулиця Лермонтова	- вулиця Георгія Лангемака
вулиця Ломоносова	- вулиця Леоніда Фільштейна
вулиця Овражна	- вулиця Катерини Білокур
вулиця Олега Кошового	- вулиця Василя Сліпака
вулиця Олександра Матросова	- вулиця Чорних запорожців
вулиця Панфьорова	- вулиця Леоніда Бикова
вулиця Паризької комуни	- вулиця Світлани Барабаш
вулиця Родникова	- вулиця Джерельна
вулиця Рум`янцева	- вулиця Нінелі Бокій
вулиця Салтикова-Щедріна	- вулиця Юрія Шевельова
вулиця Світлогорська	- вулиця Георгія Нарбута
провулок Свілогорський	- провулок Великобалківський
тупик Світлогорський	- тупик Великобалківський
вулиця Соколовська	- вулиця Соколівська
вулиця Суворова	- вулиця Наталії Бракер
вулиця Ударна	- вулиця Леоніда Тендюка
вулиця Якуба Коласа	- вулиця Ольги Гліви

Начальник управління
культури і туризму
Кропивницької міської ради

Анна НАЗАРЕЦЬ

ПЕРЕЛІК
вулиць смт Нового Кропивницької міської територіальної громади,
які перейменовуються

вулиця Глазунова
вулиця Кулібіна

- вулиця Марії Садовської-Барілотті
- вулиця Академіка Вернадського

Начальник управління
культури і туризму
Кропивницької міської ради

Анна НАЗРЕЦЬ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проєкту № 1498 рішення Кропивницької міської ради
«Про перейменування вулиць, провулків, тупика»

1. Нормативно-правове регулювання.

Проєкт рішення розроблено керуючись статтями 140, 146 Конституції України, статтею 25 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», стаття 7 Закону України «Про географічні назви», статтею 8 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій».

2. Обґрунтування необхідності прийняття рішення.

У результаті повномасштабного військового вторгнення та тимчасової окупації державою-агресором частини території України виникла необхідність захисту інтересів держави у всіх сферах діяльності, у тому числі й перейменуванні об'єктів топоніміки. Оскільки дерусифікація та деколонізація є логічним продовженням декомунізаційних процесів, тому позбавлення від російських і залишків радянських назв у публічному просторі набуло обертів на рівні громад.

Питання зміни назв вулиць було опрацьовано виконавчими органами міської ради, міською топонімічною комісією при Виконавчому комітеті Кропивницької міської ради. Враховуючи підсумки електронних консультацій з громадськістю на платформі E-Dem, пропозицій від жителів міста члени комісії рекомендували до перейменування вулиці міста Кропивницького та смт Нового Кропивницької міської територіальної громади згідно з додатком.

3. Ціль прийняття рішення.

Необхідність позбутись російських/радянських назв міських об'єктів та увіковічити пам'ять про визначні історичні події України, відомих діячів.

4. Результати розгляду на постійних комісіях та виконавчим комітетом.

Проєкт рішення виноситься на розгляд постійних комісій міської ради з питань бюджету та податкової політики; з питань охорони здоров'я, освіти, соціальної політики, культури та спорту; з питань житлово-комунального господарства та транспорту; з питань екології, земельних відносин та комунальної власності; з питань архітектурної діяльності, містобудування та капітального будівництва; з питань економічного розвитку, промисловості, підприємництва, інвестицій та регуляторної політики; з питань місцевого самоврядування, прав і свобод людини, депутатської етики та регламенту, на погодження Виконавчого комітету Кропивницької міської ради.

5. Фінансово-економічне обґрунтування проєкту.

Не потребує залучання додаткових фінансових ресурсів з бюджету Кропивницької міської територіальної громади.

**Начальник управління
культури і туризму**

Анна НАЗРЕЦЬ

Вулиці, провулки, тупик, рекомендовані для перейменування

	Тип вулиці	Назва вулиці, яка пропонується для перейменування	Мікрорайон міста, характеристика вулиці (мала – до 300 м, розташовано до 20 садів, середня – до 800 м, розташовано до 50 садів, велика – більше 800 м)	Підстава для перейменування	Нова назва що пропонується ініціатор	Обґрунтування нової назви
1	провулок	Архангельський	Лівобережна Лелеківка, малий, біля кладовища	Архангельськ – місто в Росії	провулок Степана Чарнецького <i>Стародубцова О.І.</i>	Чарнецький Степан Миколайович (1881, Шманьківці, Тернопільська область - 1944, Львів) український поет, перекладач, журналіст, фейлетоніст, театральномузичний критик, актор, режисер, громадський діяч. Член Спілки письменників України (1939). Автор відомої пісні-гімну «Ой у лузі червона калина», яка стала символом незламності українців.
2	вулиця	Брянська	Ст. Балашівка, мала, недалеко від залізничної дороги	Брянськ – місто в Росії	вулиця Короля Данила <i>Безшкуренко І.І.</i>	Данило Галицький - король Русі, Князь галицький, володимирський, Великий князь Київський. Представник роду Романовичів, гілки Володимирських Мономаховичів із династії Рюриковичів. Син Великого князя Київського Романа Мстиславича та доньки візантійського імператора Ісаака II Ангела Анни. Після смерті батька відновив і розбудував Королівство Руське. Сприяв розвитку міст: збудував Холм, Львів, Кременець, Данилів, Стіжок, відновив Дорогичин. Час його правління — доба найбільшого економічно-культурного піднесення та політичного посилення Королівства Русі. Вважається національним героєм України. З 2003 року існує державна нагорода України — Орден Данила Галицького
3	вулиця	Васнецова	В.Балка, мала, в районі вул. Полтавської	Васнецов Віктор Михайлович (1848, Кіровська область — 1926, Москва,) — російський художник, майстер історичного та фольклорного живопису. Російський патріот-великодержавник. Після 1905 року співчував Союзу російського народу (російська ультраправа і монархічна політична організація, відома також, як партія чорносотенців), брав участь в оформленні його видань	вулиця Марії Примаченко <i>ГО «Асоціація жінок України «ДІЯ». Кропивницький» та підтримано зверненням мешканців (1 звернення)</i>	Примаченко Марія Оксентівна, (1908, с. Болотня, Київська губернія —1997, там само) — українська народна художниця в жанрі «наївної мистецтва»; лауреат Національної премії України ім. Т. Г.Шевченка. заслужена діячка мистецтв УРСР, народна художниця України.
4	провулок	Виставочний	Н.Балашівка, малий	росізм	провулок Виставковий <i>міська топонімічна комісія</i>	
5	вулиця	Волгоградська	Лівобережна Лелеківка, велика	Волгоград - місто в Росії	вулиця Василя Бикова <i>міська топонімічна комісія</i>	Василь Биков (1924–2003) - білоруський письменник, автор романів, повістей та оповідань, переважно про Другу світову війну. Літературні досягнення Бикова лежать у його правдивих описах долі та переживань людей в обставинах війни, переважно з невеликою кількістю персонажів. Повісті автора не відповідали офіційній героїзованій версії війни, що призвело до звинувачень письменника в «брехливому гуманізмі» від деяких червоноармійських генералів. Василь Биков — дуже відважний і безкомпромісний автор. У 1980 році його нагороджено почесним званням Народного письменника Білорусі. За межами його рідного краю Василь Биков — найвідоміший білоруський автор. З приходом до влади в Білорусі Лукашенка влада стала переслідувати Бикова, який виступив із різкою критикою режиму, що встановився в країні. Його твори перестали видавати, їх шельмували в засобах інформації. 1998 року Василь Биков був змушений виїхати з Мінська до Фінляндії на запрошення фінського пен-клубу та прожив півтора року в Гельсінкі, а в 2000 переїхав до Німеччини. В еміграції написав декілька воєнних оповідань та притч, повість «Вовча яма», присвячену наслідкам чорнобильської катастрофи. Помер Биков 22 червня 2003 року в Білорусі, куди він повернувся лише за місяць до смерті. На його честь названо вулиці в багатьох білоруських містах.

6	вулиця	8-го Березня	Некрасівка, середня	8-е Березня – Міжнародний жіночий день. Ідея Міжнародного жіночого дня запропонована Кларою Цеткін (Соціал-демократична партія Німеччини) на великій жіночій зустрічі, організованій Соціалістичним Інтернаціоналом у Копенгагені 26 і 27 серпня 1910 року. Святкування набуло поширення в основному в СРСР та соціалістичних країнах	вулиця Наталії Кобринської <i>ГО «Асоціація жінок України Кропивницький»</i>	Кобринська Наталія Іванівна (08.06.1855 – 22.01.1920, Болехів, Івано-Франківська область), відома українська письменниця, організаторка жіночого руху в Україні. Наталія Кобринська стояла біля витоків українського фемінізму. 1884 року в Станіславіві Кобринська зніщувала заснування першої жіночої організації – «Товариство руських жінок». Разом з Оленою Пчілкою Н.Кобринська у червні 1887 року підготували й видали альманах «Перший вінок» - антологію жіночої творчості, що була зібрана, упорядкована й видана жінками. «Перший вінок» заклав основи розвитку жіночих часописів, які редагували і видавали членкині подібних гуртів. На сторінках альманаху Кобринська опублікувала програмні для фемінізму статті: «Про рух жіночий в новіших часах», «Руське жіноцтво в Галичині в наших часах», «Замужня жінка середньої верстви», «Про первісну ціль Товариства руських жінок в Станіславіві». Н.Кобринська вела активну громадську діяльність, організовувала збір підписів за право жінок навчатися в університетах та гімназіях. До Галицького сейму внеслося ряд вимог і пропозицій щодо захисту прав селян. У 1893-1896 роках Н.Кобринська займається видавничою справою. Її видавництво «Жіноча справа» випускає у світ три книги альманаху «Наша доля». Пропонується перейменувати саме вулицю 8-го Березня на честь однієї з жінок, яка була організаторкою жіночого руху в Україні.
7	вулиця	Герцена	Куцівка, велика	Герцен Олександр Іванович (псевдонім — Іскандер; 1812, Москва— 1870, Париж, Франція) — російський письменник, публіцист, літературний критик, філософ, революціонер-демократ. Не мав стосунку до міста.	вулиця Дмитра Чижевського <i>міська топонімічна комісія</i>	Чижевський Дмитро Іванович (1894, Олександрія Кіровоградської області —1977, Гайдельберг, ФРН) — український науковець-енциклопедист; культуролог-славіст, філософ, літературознавець, релігізнавець, лінгвіст, дослідник української і слов'янської літератур, історії культури, філософії, релігійної думки й слов'янської духовності
8	вулиця	Глазунова	смт. Нове, середня	Глазунов Олександр Костянтинівич (1865, Санкт-Петербург - 1936 Париж) — російський композитор, диригент і педагог, директором Санкт-Петербурзької консерваторії (1905-1928). До України, міста стосунку не має.	вулиця Марії Садовської-Барілотті <i>ГО «Асоціація жінок України Кропивницький»</i>	Садовська-Барілотті Марія Карпівна (1855, с. Кам'яно-Костувате Миколаївської області).— 1891, Одеса) — співачка-сопрано і драматична акторка, сестра І.Карпенко-Карого, М.Садовського і П. Сакаганського. За 12 років сценічної діяльності виступила майже у всіх жіночих партіях опер «Наталка Полтавка», «Запорожець за Дунаєм», «Утоплена», а також зіграла головні ролі у багатьох драматичних виставах. Увійшла в історію укр.театру як одна з перших і найближчих виконавиць вокальних партій в операх і оперетах, що ставились на українських сценах у 70-80 рр. XIX ст.
9	провулок	Гризодубової	Пермський, малий	Гризодубова Валентина Степанівна (1909, Харків,— 1993, Москва) — радянська льотчиця, учасниця рекордного перельоту з Москви на Далекий Схід у 1938 році. До міста стосунку не має.	вулиця Соломії Крушельницької <i>ГО «Асоціація жінок України Кропивницький»</i>	Крушельницька Соломія Амвросіївна (1872, с.Білявинці Тернопільської обл.—1952, м. Львів) — українська оперна співачка, педагогиня. За життя Соломію Крушельницьку визнали найвидатнішою співачкою світу. Серед її численних нагород та відзнак, зокрема, звання «Вагнерівська примадонна» XX століття. Співати з нею на одній сцені вважали за честь Енріко Карузо, Тітта Руффо, Федір Шаляпін. У сучасній українській традиції входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України
10	вулиця	Гуляницького	с. Молодіжне, середня	Гуляницький Трифон Маркович (1875 - 1959) — більшовицький діяч, член ВУЦВК, був головою виконкому міської ради робітничих і селянських депутатів у Кіровограді. Почесний громадянин міста (1967)	вулиця Василя Стефаніка <i>міська топонімічна комісія</i>	Стефанік Василь Семенович (1871,Русів Івано-Франківської області — 1936) — український письменник, майстер експресіоністичної новели, громадський діяч, політик. Посол (депутат) Австрійського парламенту від Королівства Галичини та Володимирії
11	вулиця	Дагестанська	Солодка Балка, мала	республіка в Російській Федерації	вулиця Костя Оверченка <i>міська топонімічна комісія</i>	Оверченко Кость Гаврилович (22 травня 1920 року, Новогеоргіївськ, УНР (нині Світловодськ Кіровоградської області) - 30 жовтня 2017 року, м. Єлгава, Латвія) — український громадський діяч у Латвії, поет і перекладач. Член Кіровоградського обласного літоб'єднання «Степ», лауреат обласної літературної премії ім. Є. Маланюка 2008 року за переклад українською мовою творів поетів Латвії. До останньої збірки «Латвія поетична» ввійшли переклади українською мовою творів найкращих авторів (близько півсотні), над якими Кость Оверченко працював декілька

12	провулок	Декабристів	Центр, малий	Декабристи — перші дворяни-революціонери, які 14 (26) грудня 1825 року за допомогою зброї прагнули встановити в Російській імперії конституційний лад. Декабристський рух не був національно-визвольним, а лише спрямованим на зміну державного устрою в Російській імперії	провулок Андрія Ліпатова <i>міська топонімічна комісія</i>	десятиліть Андрій Юрійович Ліпатов (1960, Коломна — 2010, Кіровоград) — український художник. З 1966 року жив у Кіровограді. З 1993 року повністю присвятив себе живопису. В 1998 році був прийнятий в Спілку майстрів народного мистецтва України. Митець не мав художньої освіти, тому відносив себе до наївних художників. Ним створено незабутні образи рідного міста, його жителів, казкові сюжети та величезна кількість оптимістичних, веселих, іронічних та ліричних картин. Роботи художника знаходяться в приватних колекціях США, Великобританії, Німеччини, Франції, Італії, Японії, Аргентині, Словаччині, в музеях та галереях України.
13	провулок	Кабардинський	Солодка Балка, малий	Кабарда — країна на Північному Кавказі, складова Черкесії. Історичний регіон у Росії. З 1991 року — у складі Кабардино-Балкарської республіки Російської Федерації	провулок Харитини Пекарчук <i>міська топонімічна комісія</i>	Харитина Пекарчук (Тіна Ізбицька, 1894, Сімферополь, Таврійська губернія — 1973, Дорнштадт, ФРН) — громадська та військова діячка, хорунжа Армії УНР. Перша жінка, яка отримала українську державну нагороду у XX ст. (жетон ордену Залізного хреста № 1, Хрест Симона Петлюри)
14	вулиця	Каляєва	Кущівка, мала	Каляєв Іван Платонович (1877, Варшава – 1905, Шліссельбурзька фортеця) - російський революціонер, соціаліст-революціонер, терорист, есер, поет	вулиця Віктора Близнаця <i>Ковтох С.Л.</i>	Близнаць Віктор Семенович (1933, Володимирівка, Одеська область —1981, Київ) — український письменник-прозаїк. Видав низку популярних дитячих творів — від казок, оповідей до повістей, серед яких «Звук павутинки» (1969), «Женя і Синько» (1974) і «Земля світлячків» (1979). 1988 року Віктору Близнацю посмертно було присвоєно звання лауреата літературної премії імені Лесі Українки, а 2003 року Міжнародним освітнім фондом імені Ярослава Мудрого започатковано Літературну премію «Звук павутинки» імені Віктора Близнаця.
15	вулиця	Комарова	Н.Олексіївка, велика	Комаров Володимир Михайлович (1927, Москва —1967) — льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу (1964, 1967). Загинув під час посадки космічного корабля «Союз-1». До міста стосунок немає.	вулиця Любомира Гузара <i>Українська греко-католицька церква</i>	Гузар Любомир Ярославович (1933, Львів, — 2017, Київ) — український релігійний діяч, патріарх-предстоятель Української Греко-Католицької Церкви (2001—2011). Священник (з 1958), єпископ (з 1977), кардинал Католицької церкви (з 2001). Верховний архієпископ Львівський (з 2001), Києво-Галицький (з 2005), архієпископ-емерит (з 2011).
16	вулиця	Краснодонська	Завадівка, середня	м. Краснодар (Луганська область) у 2016 році було повернуто історичну назву - Сорокіне	вулиця Гончарська <i>міська топонімічна комісія</i>	На честь гончарства – давнього ремесла виготовлення керамічних виробів з гончарної глини. Історія українського гончарства немислима без згадки про місцевих майстрів. Кіровоградщина шанує і продовжує традиції предків.
17	вулиця	Кулібіна	смт. Нове, середня	Кулібін Іван Петрович (1735, Нижній Новгород — 1818) — російський механік-винахідник. До міста стосунок не мав	вулиця Академіка Вернадського <i>міська топонімічна комісія</i>	Вернадський Володимир Іванович (1863 - 1945) — український науковець та філософ. Природознавець, засновник геохімії, біогеохімії та радіогеології, вчення про біосферу, ноосферу, космізм. Один із засновників Української академії наук, її дійсний член (від 1918) та перший голова-президент (від 01.01.1919 до 31.12.1921). Засновник Національної бібліотеки Української держави в Києві (нині — Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського). Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка. Почесний член багатьох академій (Паризької, Чеської, низки інших) та наукових товариств. Збагатив науку глибокими ідеями, що лягли в основу нових провідних напрямів сучасної мінералогії, геології, гідрогеології, визначив роль організмів у геохімічних процесах. Для його діяльності характерні широта інтересів, постановка кардинальних наукових проблем, наукове передбачення. Вулиці присвячені Володимирі Вернадському існують у Києві, Львові, Дніпрі, Харкові, Запоріжжі, Конотопі та інших містах.
18	вулиця	Леваневського	Н.Миколаївка, велика	Леваневський Сигізмунд Олександрович (1902 — 1937) — льотчик, Герой Радянського Союзу (1934). Народився в Санкт-Петербурзі. Загинув під час перельоту Москва — Архангельськ — острів Рудольфа — Північний полюс — Фербенкс (шт. Аляска, США). До міста стосунок не мав	вулиця Левка Мацієвича <i>міська топонімічна комісія</i>	Мацієвич Лев Макарівч (1877, смт. Олександрівка, Чигиринський повіт, Київська губернія — 1910, Санкт-Петербург) — корабельний інженер, перший авіатор українського походження, суднобудівник, автор проєктів кораблів, підводних човнів, протимінних заслонів, морських аеропланів тощо, український громадський і політичний діяч. Один із засновників Революційної української партії (РУП).

19	вулиця	Лермонтова	аеропорт, міст через залізницю	<p>Лермонтов Михайло Юрійович (1814 - 1841) — російський поет, прозаїк, драматург. В Україні ніколи не бував і стосунку до неї не мав. Лермонтов оспівував російські загарбання, у яких сам брав участь. Так у вірші «Измаил-бей» возвеличує імперські загарбання Росії і пропонує церкесам, яких саме поневолювали росіяни, змиритися з цим і стати хоч рабом, але рабом царя Весєвіту.</p> <p>02 серпня 2022 року експертна рада МКП з питань подолання наслідків русифікації та тоталітаризму визначила список десяти найбільш поширених «російських» урбанонімів, які рекомендуються до перейменування у першу чергу. Серед них і вулиці на честь Михайла Лермонтова</p>	<p>вулиця Георгія Лангемака</p> <p><i>Фросіяк В.</i></p>	<p>Лангемак Георгій Еріхович (8(20) липня 1898, Старобільське, Харківська губернія —11 січня 1938, Москва) — український радянський учений німецького походження. Основположник досліджень по конструюванню реактивних снарядів на бездимному пороху, відкрив закон подібності, що дозволяє визначати геометрію сопла реактивного двигуна без тривалих і дорогих експериментів — аналітичним розрахунком. Увів у науковий обіг термін «космонавтика». Дитячі роки Лангемак провів у Старобільську, згодом родина переїхала до Єлисаветраду. Відомо, що 1912 року мати і сестра Георгія були викладачами Єлисаветградської жіночої гімназії О.Н.Сфимовської. У серпні 1908 Лангемак вступив до восьмикласної Єлисаветградської чоловічої гімназії, яку закінчив зі срібною медаллю за відмінної поведінки 29 квітня 1916 року. Під його керівництвом було розроблено бездимний тривалогорючий порох і ракетний снаряд із твердопаливним двигуном. Ці розробки стали основою для створення реактивних мінометів («Катюш»), що застосовували у німецько-радянській війні. Разом із С.Корольовим розробив й випробував перші ракети.</p> <p>У першому збірнику наукових праць цього інституту опублікована стаття «Про єдину термінологію в системі позначень з ракетної техніки». Практично всі рекомендовані в ній формулювання закріпилися у вітчизняній ракетній техніці. Г.Лангемак був необгрунтовано репресований та засуджений до вищої міри покарання — розстрілу з конфіскацією всього особистого майна. За десять днів, 11 січня 1938 року, вирок був виконаний. 19 грудня 1955 року видатного діяча ракетної техніки реабілітовано.</p> <p><i>Вулиця Лермонтова виходить до скверу «Катюша», де на честь 30-річчя визволення міста встановлено однойменний пам'ятник</i></p>
20	вулиця	Ломоносова	Н.Балашівка, велика	<p>Ломоносов Михайло Васильович (1711, село Денисовка, біля м.Холмогори, Архангелогородська губернія, Московське царство —1765) — російський учений-натураліст, геохімік, поет, перший російський академічно освічений вчений. Природодослідник Михайло Ломоносов здійснив багато відкриттів. Михайло Ломоносов деякий час навчався в Україні у Києво-Могилянській академії.</p>	<p>вулиця Леоніда Фільштейна</p> <p><i>міська топонімічна комісія та підтримано жителями міста</i></p>	<p>Фільштейн Леонід Михайлович (1926, смт Устинівка, Кіровоградська область – 2018, м. Кропивницький) – доктор економічних наук, професор кафедри «Економіка, менеджмент та комерційна діяльність» ЦНТУ, член Академії економічних наук України, відмінник освіти України, заслужений працівник народної освіти України почесний громадянин міста (2016). <i>Підтримано колективом Центрально-українського національного технічного університету (180 підписів)</i></p>
21	вулиця	Овразна	Кушівка, мала	російзм	<p>вулиця Катерини Білокур</p> <p><i>Шамардіна К.О.</i></p>	<p>Білокур Катерина Васильвна (1900, с. Богданівка, Пирятинський повіт, Полтавська губернія —1961, с. Богданівка, Яготинський район, Київська область) — українська художниця жанру наївного мистецтва, майстер народного декоративного живопису. Входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України</p>
22	вулиця	Олега Кошового	Некрасівка, мала	<p>Кошовий Олег Васильович (1926, м. Прилуки - 1943, м. Ровеньки) — один з учасників підпільної організації «Молода гвардія», що існувала в місті Краснодар (нині Сорокине) Луганської області під час Другої світової війни, Герой Радянського Союзу</p>	<p>вулиця Василя Сліпака</p> <p><i>Яришч К.В. Козин А.Ю.</i></p>	<p>Сліпак Василь Ярославович (1974, Львів - 2016, Луганське, Бахмутський район, Донецька область) — всесвітньо відомий український оперний співак,соліст Паризької національної опери, волонтер, учасник Революції гідності та бойових дій на сході України. Позитивний «Міф». Загинув у бою від кулі снайпера. Кавалер ордена «За мужність» І ст.(2016, посмертно), Герой України (2017, посмертно), кавалер ордена «Золота Зірка». Василь народився у Львові, але в пошуках музичної реалізації переїхав до Франції. Там прожив 19 років. Як співак прославляв Україну в Європі та всьому світі. Залишив сцену та кар'єру в Європі та став до лав добровольців, коли в його рідну країну прийшла війна.</p>
23	вулиця	Олександра Матросова	В.Балка, велика	<p>Матросов Олександр Матвійович (1924 — 1943) — рядовий-піхотинець, Герой Радянського Союзу. В бою за с. Чернушки (нині село Псковської області, РФ) закрив</p>	<p>вулиця Чорних запорожців</p> <p><i>міська топонімічна комісія</i></p>	<p>«Чорні запорожці» або «чорношличники»; повна назва — кінний дивізіон 2-го Запорізького полку (згодом 1-й полк Чорних запорожців) — військове формування кавалерії армії Української Народної Республіки, що існувало в 1918—1920 роках. Зараз їх ім'я носить 72-а окрема механізована бригада імені Чорних</p>

				амбразуру дзота, чим забезпечив успіх наступаючому підрозділові. Діяльність не пов'язана безпосередньо з опором та вигнанням нацистських окупантів з України»		Запорожців (72 ОМБр, в/ч А2167, пп В0849) Указом Президента України від 06 травня 2022 року №315/2022 з метою відзначення мужності та героїзму особового складу військових частин Сухопутних військ Збройних Сил України, виявлених під час захисту державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності України, а також з нагоди Дня піхоти відзначено почесною відзнакою «За мужність та відвагу» 72 окремії механізований бригаді імені Чорних Запорожців.
24	вулиця	Панфьорова	Масляниківка, середня	Панфьоров Федір Іванович (1896 - 1960) - радянський письменник. Депутат Верховної Ради СРСР 2-5 скликань з 1946 року. Лауреат двох Сталінських премій (1948, 1949). Писав у стилі соцреалізму. Найбільш відомий як автор монументального роману «Бруски». Член ВКП(б) с 1926 года. У 1941 році виключений з ВКП(б) за відмову виїхати на фронт в якості воєнкора	вулиця Леоніда Бикова <i>Гуцалюк М.В.</i>	Биков Леонід Федорович (1928, с. Знаменське, Словянський район Донецької обл. — 1979, Київська область) — український актор, режисер, сценарист, народний артист УРСР (1974), лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка (1977). Саме в його фільмі вперше пролунала "Ой, у лузі червона калина", у своїх фільмах показував побут простих військових, без ідеологічного пафосу
25	вулиця	Паризької комуні	Пермський, велика	На честь Паризької Комуні – революційного уряду, який захопив владу після укладення перемир'я під час франко-прусської війни в Парижі (18 березня – 28 травня 1871 р.) та був оголошений марксистами, першим в історії прикладом диктатури пролетаріату, став важливим символом комуністичного тоталітарного режиму. Символ радянської пропаганди.	вулиця Світлани Барабаш <i>ГО «Асоціація жінок України «ДІЯ». Кропивницький</i>	Світлана Григорівна Барабаш (1941, Олександрівка Кіровоградської обл. — 2007) українська поетеса. Доктор філологічних наук, професор. Заслужений працівник освіти України. Член Національної спілки письменників України (2004). Нагороджена орденом княгині Ольги третього ступеня
26	вулиця	Родникова	Н.Балашівка, велика	російзм	вулиця Джерельна <i>Гелевера О.Ф.</i>	
27	вулиця	Рум'янцева	Н.Олексіївка, середня	Рум'янцев-Задунайський Петро Олександрович (1725, с. Строїнці, Російська імперія—1796, с. Ташань, Полтавська губернія) — граф, російський державний діяч полководець, генерал-фельдмаршал. У 1764 році призначений президентом Малоросійської колегії та генерал-губернатором Лівобережної України. За урядування Румянцева-Задунайського ліквідовано рештки української автономії	вулиця Нінелі Бокій <i>ГО «Асоціація жінок України «ДІЯ». Кропивницький</i>	Нінель Михайлівна Бокій (1937, смт. Новомиколаївка Запорозької обл. — 2008, м. Кіровоград) — український історик та археолог, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України ЦДПУ імені Володимира Винниченка
28	вулиця	Салтикова-Щедрина	Н.Балашівка, велика	Салтиков-Щедрін Михайло Євграфович (1826 —1889) — російський письменник. До міста не мав стосунку	вулиця Юрія Шевельова <i>міська топонімічна комісія</i>	Шевельов Юрій Володимирович (17 грудня 1908, Харків — 12 квітня 2002, Нью-Йорк, США) — українсько-американський славіст-мовознавець німецького походження; історик української літератури, літературний і театральний критик, активний учасник наукового та культурного життя української еміграції. Професор Гарвардського, Колумбійського університетів. Іноземний член НАН України (1991). 1949 рік — доктор філософії. Почесний доктор Альбертського, Лундського, Харківського університетів та Національного університету «Києво-Могилянська академія». Головний редактор журналу «Сучасність» (1978—1981). Автор низки фундаментальних мовознавчих праць: «Нарис сучасної української мови» (1951), «Передісторія слов'янської мови: історична фонологія загальнослов'янської мови» (1965), «Історична фонологія української мови» (1979). Автор науково обґрунтованої періодизації хронології історії української мови, яку на сьогодні підтримує більшість українських мовознавців
	вулиця	Світлогорська	В.Балка	Світлогорськ - місто-в Росії	вулиця Георгія Нарбута <i>міська топонімічна</i>	Георгій (Юрій) Іванович Нарбут (1886, Нарбутівка —1920, Київ) — український художник-графік, ілюстратор, автор перших українських державних знаків (банкнот і

29					<i>комісія</i>	поштових марок). Один із засновників і ректор Української Академії Мистецтв. Визначним досягненням Нарбуто і всієї української графіки є його «Українська абетка» (1917)
30	провулок	Світлогорський	В.Балка, малий	Світлогорськ - місто-в Росії	провулок Великобалківський <i>міська топонімічна комісія</i>	Велика Балка — один з мікрорайонів міста Кропивницький, що розташований у південно-східній частині міста
31	тупик	Світлогорський	В.Балка, малий	Світлогорськ - місто-в Росії	тупик Великобалківський <i>міська топонімічна комісія</i>	Велика Балка — один з мікрорайонів міста Кропивницький, що розташований у південно-східній частині міста
32	вулиця	Соколовська	Пермський, середня	русізм	вулиця Соколівська <i>міська топонімічна комісія</i>	
33	вулиця	Суворова	Н.Олексіївка, Н.Балашівка, середня велика	Суворов Олександр Васильович (1729, Москва —1800, Санкт-Петербург) — граф Римницький (1789), князь Італійський (1799), відомий російський полководець. Був організатором придушення національно-визвольних повстань та депортацій, зокрема придушення в Коліївщині в Правобережній Україні й повстання Костюшка, а також, у 1778 р. — депортації кримських християн до Російської імперії й 1782—1783 рр. — депортації з Кубані ногайців. Всі ці акції відзначалися жорстокістю та мали ознаки геноциду	Наталії Бракер <i>ГО «Асоціація жінок України «ДІЯ». Кропивницький</i>	Наталія Аркадіївна Бракер (1854, Єлисаветград — 1933, Зіновьевськ) — педагог, перекладач, краєзнавець, меценат, мемуарист, авторка праць з питань дошкільного виховання та етики стосунків учителя й учня, засновниця перших дитячих садків у Єлисаветграді. Нині на вулиці Суворова знаходиться ДНЗ №1
34	вулиця	Ударна		Ударник - передовий працівник (радянська термінологія)	вулиця Леоніда Тендюка <i>Бердник Т.</i>	Тендюк Леонід Михайлович (1931, с. Володимирівка кропивницького району Кіровоградської обл. — 2012, Київ) — український поет, прозаїк, мариніст, фантаст. 1992 — премія імені Лесі Українки за Вибрані твори у двох томах і збірку «Смерть в океані». 2008 — премія імені В. Сосюри за поетичні твори. Похований в селі Володимирівка Кропивницького району Кіровоградської області. Вулиця знаходиться поряд з вулицею Віктора Погрібного (Першотравнева), з яким Тендюк товаришував тривалий час
35	вулиця	Якуба Коласа	Масляниківка, середня	Якуб Колас (ім'я за паспортом — Кость Міцкевич; 1882 —1956) — білоруський поет, мовознавець, філолог. Народний поет Білорусі (1926), академік АН Білорусі (з 1928), член Союзу письменників СРСР (1934), заслужений діяч науки (1944), депутат Верховної Ради БРСР (1938—1956) і депутат Верховної Ради СРСР 2—4-го скликань(1946—1956), голова Білоруського республіканського комітету захисту миру. Нагороди з боку комуністичного режиму: Сталінська премія (1946, 1949), п'ять орденів Ульянова-Леніна, орден Червоного Прапора, Трудового Червоного Прапора, а також медалі із більшовицькою символікою	вулиця Ольги Гліви <i>Чередніченко Н.Ю. Дрига В.В.</i>	Гліва Ольга Сергіївна (1994, Кропивницький - 2021, Запоріжжя) — українська лікарка-анестезіологиня, кавалер ордена «За заслуги» III ступеня (2021). Ольга Гліва народилася та проживала в м. Кропивницькому в мікрорайоні Арнаутове. Навчалася у школі №33 та КЗ «Ліцей «Науковий». З відзнакою закінчила Запорізький державний медичний університет, закінчила у 2020 році інтернатуру, та за направленням пішла працювати в інфекційну лікарню. Працювала в реанімації з хворими на коронавірус. 3 лотого 2021 року 26-річна Ольга Гліва загинула під час пожежі у Запорізькій інфекційній лікарні. Вона могла врятуватися, але до останнього рятувала хворих, що перебували на апаратах ШВЛ і не могли вибратися самі.